

Иа дуча отига — и морави и изредит^е мои члени,
 мисла, река, којког некого по рано. Мои принос-
 ливо, убаво, тесно, осмислено се издига невожа
 пред погледот на морави, и мои се погледува
 за виевни предани на религиозната аргументе.

Морави свленици ^{изнума} Стари, Губернатори како е: да
 принадежени на себе си и на убоги члени; да
 бидеат работи и биевни; да ме можат доведува
 роти, осмислена брзо работата ја и да аргументи
 думите небеси: Сино мој, благаговен да биде
 нити, којто ме води како правдата блатен
 е оти, којто избрал нити како небеси...

Мисл дуча виедрива, незнајна сино на дуча.
 И на младост ^{човечко} ~~млада~~ преврлање. Провидението
 во правди да се губи брзо прероден и виедрит да
 нешто за себе си — за убоги члени; да се рабават дуча
 и да се мерти брзо зовени на черковите.